

et additamentis, quae ex alio codice fluxisse patet, instructum. Ultima ejus verba sunt: doctorum hominum amantissimus (Büsch. p. 108). Hinc usque ad fol. 72 v. est nova pars, impressam illam continuans, ab eadem manu scripta quae hanc, ut diximus, emendavit et auxit. Certe gallicam esse constat. Desinit haec pars in verbis: viamque illis veritatis ostenderunt (Büsch. p. 166). Hinc iterum conspicitur manus posterior duarum illarum quibus libri initium debetur, usque ad finem. — Lateri interiori pugnatis inscriptum est nomen: Frederik Rostgaard; sed ex iis quae Seebischii manu in margine notata sunt (fol. 1 r. ad titulum: Titulus hic Dni Gallandii manu adscriptus fuit; — ibid. ad vocem Muhammed, quae capiti primo praefixa est: Pag. 3 in exemplari impresso quod mecum communicavit Daus A. Gallandius; — it. f. 62 v. ubi exit historia familiae albarum ovium (Büsch. p. 144): Hic in exemplari edito sequebatur Pars quarta, sed post dimidiam paginam finiebat in verbis: ostenderunt, et quidem discipulorum qui (Büsch. p. 166), et incipiebat cum novo paginarum numero Appendix ad Hist. Mogolum, Cap. VI; — it. f. 72 v. ubi deficit Gallandii, quae videtur esse, manus: Hic incipiunt quae Gallandius interpretatus est ex Codice Thevenotii, et quae in Gaulmini codice defuerunt, et quae nunquam impressa fuerunt) — item e multis emendationibus quae Seebischius praecipue in primis foliis adjecit, item e numeris paginarum exemplaris impressi, ab illo in margine adscriptis (Pag. 3 — 80 impr. = Fol. 1 — 62 v. manuscr.) usque ad finem familiae albarum ovium, et hinc novo numerorum ordine (Pag. 1 — 12 impr. = Fol. 62 v. — 72 v. manuscr.) usque ad eum locum ubi, e Seebischii nota, incipiunt ea quae nunquam impressa fuerunt: ex his omnibus, inquam, intelligi videtur, Codicem, qualis est, Seebischii nostri industriae ejusque cum Gallandio (forsan dum Parisiis erat) qualicumque commercio deberi.

No. 364. Cod. arabico-turc. mutilus, foll. 15, fol. char. nestha'liq. scriptus, continens particulam

Lexici Djauhariani a *Mu'hammed Ibn-Mustafa El-Wānī*, qui vulgo *Wān-qūlī* dicitur, turcice versi. Sunt primum quatuor folia e litera *jā*, quae inter se non cohaerent; hinc undecim e litera *lām*, ordine continuo a voce *el-i'hdjāl* usque ad *et-thesādjol*, cujus explicatio tantum inchoata est.

No. 365. Cod. arabico-turc. foll. 289, fol., char. neschi scriptus, continens maximam partem ejusdem Lexici. Initium faciunt post brevem ingressione prolegomena grammatica, quae f. 1 v. — 3 r. duobus capitibus de formis Aoristorum, Nominum actionis et Pluralium arabicorum exponunt; hinc sequitur Lexicon ipsum usque ad vocem *qa'qa'ah* e litera *'ain*, in cujus media interpretatione abrumpitur f. 249; folium proximum est fragmentum e media litera *qāf* decerptum et insuper lacerum, fol. 251 autem ex initio literae *kāf*, unde folia iterum ex ordine procedunt usque ad ultimum, in quo extremo inchoata est explicatio vocis *el-mo'ad-dal*, e litera *lām*. In marginibus radices, quo voces iis subjectae facilius inveniantur, minio notatae sunt, ipsaeque voces quae explicantur, lineola rubra a ceteris distinctae. Ad calcem adjecta sunt duo folia editionis Constantinopolitanae, quorum alterum est e litera *ḡā*, alterum e litera *djīm*. Ex eo quod in utroque una tantum pagina impressa est, atque ex emendationibus in margine notatis, intelligitur, haec folia esse impressionis pericula a correctore tractata. Codex repertus est, ut nonnulli alii nostrorum, in castris turcicis ante Vindobonam A. Chr. 1683 expugnatis,

No. 366. Cod. arabico-turc. foll. 183, fol., char. neschi scriptus: Lexicon arabico-turcicum, quod prorsus ordinem alphabeticum, nulla primae radicalis ratione habita, sequitur, in quo vocibus arabicis tractu obliquo et literis minoribus subjectae sunt interpretationes turcicae. Arabica vocalibus instructa sunt, turcica non. In praefatione arabice scripta auctor, postquam linguam arabicam discendam commendavit, dicit se in usum amici alicujus hoc volumine voces scitu maxime necessarias complexum esse